

Aftappere. Der pointeres, at en Forhøjelse af Skatten, baade naar man gaar til 10 Kr., og ogsaa naar man følger den højtærede Finansministers Forslag, vil have en i meget høj Grad uheldig Indflydelse paa disse Menneskers Stilling, ja endogsaa kunde føre til, at de kunne blive ruinerede. Naar man ser, at Skatten kan komme til at virke saaledes, hvis man gaar videre end til 7 Kr. — og hvorledes man end bærer sig ad, hvad enten man gaar til denne forholdsvis Forhøjelse, som Lovforslaget omhandler, eller man gaar til den fulde Forhøjelse til 10 Kr., kommer der uheldige Forhold ud deraf — synes jeg, at det eneste rigtige, man har at gøre i dette Tilfælde, er at ræsonnere som saa: vi have indset, at det var en uheldig Lov, der kom frem i 1891, og at den navnlig viser sine uheldige Sider, jo højere Skatten bliver, lad os derfor formindste alt det uheldige, der kan komme ud af Loven, ved at blive staaende der, hvor vi en Gang staa, og som vi vel sagtens ikke kunne komme bort fra, men lad os ikke forhøje Afgiften hverken til 8, 9 eller 10 Kr.! Det er mit Standpunkt over for dette Lovforslag, og jeg sig skal meget anbefale det høje Ting at slutte sig dertil.

Jeg beklager meget, at den højtærede Finansminister af finansielle Hensyn ikke vil modtage en Lov, der fremdeles fasthæfter Skatten til 7 Kr. Jeg tror nemlig ikke, der er nogen Fare derved for Statskassen, thi ser man paa Tallene, der angive Alskattens Størrelse i de forskellige Aar, ser man en stadig Fremgang i Statskassens Indtægt af den og en Stigning, som maatte være tilstrækkelig, forekommer det mig, for den højtærede Minister, hvorfor jeg meget vilde ønske, at den ærede Minister vilde slutte sig til Tanken om de 7 Kroner og ikke gaa ud derover.

J. Pedersen: Efter Udtalelserne fra den højtærede Finansminister er det klart, at Spørgsmaalet nu staaar paa, om dette Forslag skal føres igennem, eller om vi i Overmorgen skulle have Skatten paa de 10 Kr. De fromme Duffer om at blive staaende ved de 7 Kr., som ere fremkomne fra forskellige Sider og bleve gentagne af den sidste ærede Taler, betragter jeg, efter hvad der nu foreligger, for at være ganske uden Betydning. Dersom altsaa det ærede Medlem, der indledeede denne Forhandling, og som ogsaa gjorde en lignende Betragtning gældende, fremdeles fastholder det Forslag, han antydede at ville stille om at underkaste denne Sag en nærmere Forhandling i Udvalg — saaledes forstod jeg ham i hvert Fald —

maa jeg opfatte det som ensbetydende med dette Forslags Forkastelse, der altsaa fører til, at vi i Overmorgen faa en Stat paa 10 Kr.

Jeg nægter ikke, at det interesserede mig meget at se det ærede 2det Medlem for 10de Kredts (Bjfsen) falde det ærede 6te Medlem for 2den Kredts (P. G. C. Jensen) om Halsen, det er sjældent, at de to ærede Medlemmer komme i saa nær Forstaelse med hinanden. Det er nemlig givet, at det ærede Medlem for 2den Kredts talte fra et udpræget Njøbenhavnerstandpunkt, medens derimod det ærede Medlem for 10de Kredts jo ikke plejer at have særlig Forærlighed for det Standpunkt. Jeg skal ikke fordybe mig meget i den Diskussion, der er ført om dette Spørgsmaal i det hele, men jeg har kun bedt om Ordet for at tage Afstand fra det ærede Medlem for 10de Kredts, der for øvrigt selv sagde, at han i denne Sag talte paa egne Vegne. Det ærede Medlem regnede jo ganske simpelt efter Multiplikationstabellen, naar han regnede ud, at dette Forslag medfører en Forøring til de mindre Bryggerier paa 90,000 Kr. Men det ærede Medlem, der jo har hørt meget med Tødsjager, kan ikke regne saaledes, han ved jo meget godt, at enhver Forhøjelse af en Beskatning paa en Vare medfører et formindsket Forbrug af Varen. Det kan ikke gaa an at ræsonnere, som Manden gjorde, da han læsede Sten paa en Bogr; naar den kan trække den, kan den trække den med, og kan den trække den, kan den ogsaa trække den. Thi der kommer et Tidspunkt tilfids, da Bognen gaar i Staa. Særlig tror jeg, at en 10 Kroners Stat vil være uheldig i Øjeblikket, dersom der ikke sker nogen Forhøjelse af Brændevinsskatten. Hvilke Udgifter en saadan Forhøjelse har, kan jeg ikke have nogen Mening om, men det synes ikke, som om en Forhøjelse — i hvert Fald af nogen synderlig Betydning — er nær for Haanden, og naar det ikke er Tilfældet, kan det jo ikke nægtes, at Forholdet mellem Beskatningen af bairisk Øl og Beskatningen af Brændevin er temmelig unaturlig. Og hvis man kommer til en 10 Kroners Alfkat uden nogen Brændevinsstat, kan jeg umulig tro andet, end at Virkningen vil blive et formindsket Forbrug af bairisk Øl og et øget Forbrug af Brændevin.

Jeg betragter det Foredrag, den ærede første Taler (P. G. C. Jensen) holdt, som et Indlæg først og fremmest rettet imod den Moderationsstala, der er i det foreliggende Forslag, og hvis det ærede Medlem, der i øvrigt holder paa en 7 Kroners Stat, fremdeles fastholder sin Stilling efter den ærede